

НАУКОВЕ ЖИТТЯ

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ
ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ ПРОЦЕВСЬКИЙ
(28 БЕРЕЗНЯ 1929 Р. - 11 СЕРПНЯ 2016 Р.)

Олександр Іванович Процевський - доктор юридичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, академік Міжнародної кадрової академії. Досліджував проблеми правовідносин у трудовому праві, теорію розвитку законодавства про працю в Україні, методи правового регулювання праці, теорію правовідносин у сфері праці. Автор 399 наукових праць, з яких 8 монографій, 2 підручники, 7 навчальних посібників. Найбільш значними науковими працями є: «Робочий час та робочий день по радянському трудовому праву» (1961), «Трудові відносини та метод їх правового регулювання» (1970); «Предмет радянського трудового права» (1972); «Метод радянського трудового права» (1972); «Заробітна плата і ефективність суспільного виробництва» (1975); «Трудове право» (1981); «Гуманізм норм радянського трудового права» (1982); «Яким бути трудовому кодексу України» (1991); «Шляхи забезпечення балансу інтересів сторін трудового договору» (2006); «Чи є підстави для перегляду системи права України?» (2009), «Методологічні засади трудового права» (2014).

Як науковий керівник підготував 8 докторів та 39 кандидатів юридичних наук.

Починаючи з 2010 року був постійним членом спеціалізованої вченої ради зі спеціальності трудове право та право соціального забезпечення в Інституті держави і права ім. В.М. Корецького НАН України.

Його постать важко переоцінити, один із фундаторів і класиків науки трудового права, великий вчений і педагог, який виховав цілу плеяду талановитих науковців. Проте Він був вчителем для всіх нас, хто робив перші кроки в науці трудового права, Його праці вже давно стали безсмертними, еталоном академічності, науковості, всебічності та теоретичної глибини.

Під час виступів Олександра Івановича на конференціях, чи на захистах дисертацій, усі без винятку ставали студентами, незалежно від статусу й посади. Його полум'яні промови назавжди залишаться в наших серцях та головах, це був приклад того, яким має бути справжній науковець.

Поради цієї Великої Людини для багатьох стали дороговказами та напрямками на науковій дорозі. В приватному ж спілкуванні Олександр Іванович залишиться в пам'яті як веселий співрозмовник, жартівник, поціновувач жіноцтва та душа компанії.

Його ім'я не буде забуте, пам'ять про Нього буде у віках. Нехай Йому земля буде пухом...

Колектив Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України загалом та вчені-трудовики зокрема висловлюють щирі співчуття родині, близьким, друзям, колегам Олександра Івановича.